

Ständigt nya lögner

Salim Lamrani

Professor på Universidad París Descartes och
Universidad París-Est Marne-la-Vallée,

20 maj publicerade RUG ett uttalande om att "alla kan surfa på Internet...utom kubanerna." Till stöd för påståendet presenteras en video med en kuban som hindras tillgång till Internet på ett hotell. RUG tillägger: "på Kuba kan en Internetsurfare dömas till 20 års fängelse om denne publicerar en 'kontrarevolutionär' artikel (paragraf 91) på Internet, och fem år om denne ansluter olagligt till nätet." Slutligen upprepar RUG att "Kuba är världens näst största fängelse för journalister efter Kina" med "19 fängslade journalister under den falska förevändningen att de är legoknektar i USAs sold".

RUG motsäger sig självt. Medan de intygar att ingen kuban kan koppla upp sig på nätet, länkar de själva till "Yoani Sánchez blogg", som bor på Kuba och som öppet angriper regeringen via Internet. Hur bär sig Sánchez åt om hon inte har tillgång till Internet? Hon gjorde inlägg nästan varje dag i maj, och april. Alltså, under månaden som föregick RUGs rapport var Sánchez uppkopplad var och varannan dag, och det från Kuba.

I en rapport från mars 2008 om "oberoende journalister" uppger RUG att "Yoani Sánchez blogg finns på en portal som är bredare än så, Consenso/Desdecuba.com, lanserad av fem bloggare och ett redaktionsråd på sex personer. Avsikten är helt enkelt att kommentera Kubas politik. Portalen har, efter ett års existens, sprängt miljonvallen... Än mer imponerande är att 26 % av besökarna bor på Kuba.." Hur kan det komma sig att 26 % av besökarna är kubaner om det är förbjudet att surfa på nätet?

RUG använder sig av ett isolerat fall från ett kubanskt hotell för att påstå att Internet är förbjudet på hela Kuba. Ironiskt nog skriver Sánchez på sin blogg 29 maj 2009 att "ett dussintal av oss bloggare genomförde en undersökning på fler än 40 hotell i Havanna. Med undantag av Occidental Miramar var det inget hotell som kände till någon lag som skulle förbjuda kubaner att använda Internet." RUGs favoritbloggare motsäger på ett uppseendeväckande sätt RUGs påståenden.

RUG intygar att alla som publicerar en kritisk artikel mot kubanska regeringen riskerar 20 års fängelse, och hänvisar som stöd för detta till paragraf 91 i kubanska strafflagen. Hela paragrafen lyder: "Den som, för främmande makts räkning, utför en handling med avsikten att på ett avgörande sätt skada den kubanska statens oberoende eller dess territorium, döms till fängelse på mellan tio till tjugo år, eller döden." Paragrafen de hänvisar till förbjuder inte på något sätt publiceringen av kritiska artiklar på Internet. Inte heller begränsar den yttrandefriheten. Den straffar landsförräderi.

Paragraf 91 motsvaras i den franska strafflagen av

artikel 411-2 (se originalartikeln, där anges straffsatser upp till livstid och 750 000 euro i böter). RUG kan alltså lika gärna anklaga regeringen Sarkozy för undertryckande av Internet.

Det räcker med att läsa Sánchez blogg, uttalat kritisk mot kubanska myndigheter, eller läsa vad andra i oppositionen skriver, för att visa att det inte finns någon substans i RUGs anklagelser. De påstår också att kubaner riskerar "fem år om de ansluter olagligt till nätet" utan att ens besvära sig med att styrka med någon källa. Den enkla orsaken är att det inte finns något att hänvisa till.

Slutligen, påståendet att "19 journalister finns i fängelse med den falska förevändningen att de är legoknektar i USAs sold". I franska versionen uppger de "24 professionella medicarbetare". Av de 19 som RUG hänvisar till har en utbildning som journalist, Oscar Elias Biscet. Övriga har aldrig utövat yrket innan de gav sig in i den lönsamma dissidentverksamheten. De dömdes inte för att vad de skrev utan för att de tog emot pengar från Washington.



Det är mitt journalistdiplom

Därmed gick de från att vara oppositionella till att vara betalda agenter för en utländsk makt. Därmed begick de ett allvarligt brott som inte bara bestraffas av kubansk strafflag, utan i vilket land som helst i världen. Bevisen mot dem är många: USA erkänner sig finansiera den interna oppositionen på Kuba, vilket styrks av officiella dokument. Dissidenterna har erkänt att de tagit emot penningstöd från USA och till och med Amnesty erkänner att de dömdes "för att ha tagit emot pengar och material från USAs regering för att genomföra aktiviteter som myndigheterna betraktar som undergrävande och skadliga för Kuba."

RUG agenda är politisk och ideologisk. Det är lätt att visa organisationens egna motsägelser och manipulation. Men RUG har ingen legitimitet eftersom de erkänner att de tar emot finansiering från NED, som är täckmantel för CIA. New York Times skrev redan 1997 att "NED skapades för att öppet genomföra det som CIA gjorde i hemlighet."

Översättning och redigering: Zoltan Tiroler

original: <http://www.rebellion.org/noticia.php?id=86232>